

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, உங்களின் ஆதி தர்மம் அமைதியாகும். அமைதி தாமத்திலேயே உண்மையான அமைதி காணப்படுகின்றது. அனைவரிடமும் கூறுங்கள்: உங்களின் ஆதி தர்மத்தில் உங்களை ஸ்திரப்படுத்துங்கள்.

கேள்வி: இந்த நேரத்தில் நீங்கள் மட்டுமே கற்கின்ற தந்தையிடம் மாத்திரம் உள்ள ஞானம் எது?

பதில்: பாவம், புண்ணியம் பற்றிய ஞானம் ஆகும். பாரத மக்கள் தந்தையை அவமதிக்க ஆரம்பிக்கும்போது பாவாத்மாக்கள் ஆகுகின்றனர். அவர்கள் தந்தையையும், நாடகத்தையும் அறிந்துகொள்ளும்போது புண்ணியாத்மாக்கள் ஆகுகின்றனர். இந்நேரத்தில் மாத்திரமே குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இக்கலவியைக் கற்கின்றீர்கள். ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே அனைவருக்கும் சற்கதி அருள்பவர் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். மனிதர்களால் மனிதர்களுக்கு சற்கதியை, அதாவது ஜீவன் முக்தியை அருள முடியாது. எங்களை இப்பாவ உலகிலிருந்து விடுவித்து, ஓய்வும் சௌகரியமும் நிறைந்த இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள்.

பாடல்

ஓம் சாந்தி. இது பாவாத்மாக்களின் உலகம் என்பதைத் தந்தை இங்கிருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். தேவர்களின் இராச்சியம் நிலவிய, புண்ணியாத்மாக்களின் பூமியாக இருந்தது என பாரதத்தைப் பற்றி மாத்திரமே கூறமுடியும். இந்த பாரதம் சந்தோஷ பூமியாக இருந்தது. அங்கு வேறு எந்த தேசங்களும் இருக்கவில்லை, பாரதம் மாத்திரமே இருந்தது. சத்திய யுகத்தில் சௌகரியமும், சந்தோஷமும் இருந்தது, அது சவர்க்கம் என அழைக்கப்பட்டது. இது நரகம் ஆகும். சவர்க்கமாக இருந்த பாரதம் இப்பொழுது நரகமாகிவிட்டது. நரகத்தில் எவ்வாறு சௌகரியம், அதாவது அமைதியும், சந்தோஷமும் இருக்க முடியும்? கலியுகமே நரகம் எனப்படுகின்றது. கலியுகத்தின் இறுதி ஆழ்நரகம் என அழைக்கப்படுகின்றது. அது துன்ப பூமி என அழைக்கப்படுகின்றது. பாரதம் இலக்ஷ்மி நாராயணனின் இராச்சியமாக இருந்தபோது, சந்தோஷ பூமியாக இருந்தது. பாரத மக்களின் இல்லற தர்மம் தூய்மையாக இருந்தது. அங்கு தூய்மையும், அமைதியும், சந்தோஷமும் அத்துடன் ஏராளமான செல்வமும் இருந்தது. அதே பாரதம் இப்பொழுது தூய்மையற்றதாகிவிட்டது. அனைவரும் விகாரமானவர்கள் ஆகிவிட்டனர். இது துன்ப பூமியாகும். பாரதம் சந்தோஷ பூமியாக இருந்தது, ஆத்மாக்களாகிய எங்களின் வதிவிடம் அமைதி தாமம் ஆகும். அமைதி தாமத்தில் மாத்திரமே அமைதி இருக்க முடியும். அங்கு மாத்திரமே ஆத்மாக்கள் அமைதியாக இருக்க முடியும். அசரீரி உலகமாகிய அது இனிய வீடு என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. அது ஆத்மாக்களின் வீடாகும். ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் அங்கு வசிக்கும்போது, அமைதியாக இருக்கின்றோம். காடுகளுக்குச் செல்வதன் மூலம் அமைதியை அடைய முடியாது. அமைதி தாமமே அவ்விடமாகும். சத்திய யுகத்தில் அமைதியும், அத்துடன் சந்தோஷமும் உள்ளது. இங்கு, துன்ப பூமியில் அமைதி எதுவும் இருக்க முடியாது. அது அமைதி தாமத்தில் மாத்திரமே இருக்க முடியும். சந்தோஷ தாமத்திலும் செயல்கள் செய்யப்படுகின்றன. அவர்கள் தங்களின் சரீரங்கள் மூலமாகத் தங்களின் பாகங்களை நடிக்க வேண்டும். இத் துன்ப பூமியில் எந்தவொரு மனிதரும் சந்தோஷத்தையோ, அமைதியையோ கொண்டிருக்கவில்லை. இது தூய்மையற்ற, சீரழிந்த உலகமாகும். இதனாலேயே அவர்கள் தூய்மையாக்குபவரைக் கூவியழைக்கின்றனர். எவ்வாறாயினும், எவரும் தந்தையை அறியாததால் அநாதைகள் ஆகிவிட்டனர். அநாதைகள் ஆகிவிட்டதாலேயே அவர்கள் தொடர்ந்தும் தங்கள் மத்தியில் சண்டை சச்சரவுகளில் ஈடுபடுகின்றனர். பெருமளவு துன்பமும், அமைதியின்மையும், வன்முறையும் காணப்படுகின்றது! இது இராவண இராச்சியம் ஆகும். அவர்கள் இராம இராச்சியத்தை வேண்டுகின்றார்கள். இராவண இராச்சியத்தில் அமைதியோ, சந்தோஷமோ கிடையாது. இராம இராச்சியத்தில் அமைதி, சந்தோஷம் இரண்டுமே உள்ளது. அங்கு அவர்கள் ஒருபோதும் தங்கள் மத்தியில் சண்டையிடுவதில்லை. ஐந்து விகாரங்களும் அங்கு இருக்கவில்லை. ஐந்து விகாரங்களும் இங்கேயே உள்ளன. சரீர உணர்வே முதலாவதும், முதன்மையானதுமான விகாரம் ஆகும். பின்னர், காமமும் கோபமும் உள்ளது. பாரதம் சவர்க்கமாக இருந்தபோது எந்த விகாரங்களும் இருக்கவில்லை. அங்கு அவர்கள் அனைவரும் ஆத்ம உணர்வுடையவர்களாக இருந்தனர். மனிதர்கள் அனைவரும் இப்பொழுது சரீர உணர்வுடையவர்கள் ஆகிவிட்டனர். தேவர்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்களாக இருந்தனர். சரீர உணர்வுடைய மனிதர்களால் ஒருபோதும் எவருக்கும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்க முடியாது. அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்ந்தும் துன்பத்தையே விளைவிக்கின்றனர். இலட்சாதிபதிகள், கோடீஸ்வரர்கள் அல்லது பல்கோடீஸ்வரர்கள் சந்தோஷமாக உள்ளனர் என நினைக்காதீர்கள், இல்லை. அவையனைத்தும் மாயையின் பகட்டேயாகும். இது மாயையின் இராச்சியம் ஆகும். மகாபாரத யுத்தமானது அதன் விநாசத்திற்காக உங்கள் முன்னாலேயே உள்ளது. அதன் பின்னர் சவர்க்க வாயில்கள் திறக்கும். அதற்கு அரைக் கல்பத்தின் பின்னர் நரக வாயில்கள் திறக்கும். இவ்விடங்கள் சமய நூல்களில் குறிப்பிடப்படவில்லை. பாரத மக்கள் கூறுகின்றனர்: நாங்கள் பக்தி செய்யும்போது, கடவுளைக் கண்டறிவோம். பாபா கூறுகின்றார்: நீங்கள் பக்தி செய்து, முற்றாக வீழ்ந்த நிலையில் இருக்கும்போதே நான் சவர்க்கத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கு, அதாவது பாரதத்தைச் சவர்க்கமாக்குவதற்கு வரவேண்டியுள்ளது. சவர்க்கமாக இருந்த பாரதம் எவ்வாறு நரகமாகியது? இராவணனே அவ்வாறு ஆக்கினான். நீங்கள் கீதையின் கடவுளிடமிருந்தே இராச்சியத்தைப் பெற்றீர்கள். நீங்கள் 21 பிறவிகளுக்கு சவர்க்க இராச்சியத்தை ஆட்சி செய்தீர்கள். பின்னர் பாரதம் துவாபர யுகத்திலிருந்து கலியுகத்திற்குச் சென்றது. அதாவது, இறங்கும் ஸ்திதி காணப்பட்டது. அதனாலேயே அனைவரும் தொடர்ந்தும் கூவியழைக்கின்றனர்: ஓ தூய்மையாக்குபவரே, வாருங்கள்! தூய்மையற்ற மனிதர்கள் தூய்மையற்ற உலகில் அமைதியையோ அல்லது சந்தோஷத்தையோ பெற முடியாது. அவர்கள் தொடர்ந்தும் பெருமளவு துன்பத்தையே பெறுகின்றனர். இன்று, அவர்களின் பணம்

களவாடப்படுகின்றது. இன்று, அவர்கள் கடனாளிகள் ஆகுகின்றனர். இன்று, அவர்கள் நோயாளிகள் ஆகுகின்றனர். அங்கு துன்பத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. நீங்கள் இப்பொழுது உங்களின் ஆஸ்தியாகிய அமைதியையும், சந்தோஷத்தையும் பெற முயற்சி செய்கின்றீர்கள். நீங்கள் தந்தையிடமிருந்து சுவர்க்க ஆஸ்தியைப் பெற முயற்சி செய்கின்றீர்கள். தந்தை ஒருவர் மாத்திரமே உங்களை சதா சந்தோஷமுடையவர்கள் ஆக்குகின்றார். இராவணனே உங்களை சதா சந்தோஷமற்றவர்கள் ஆக்குகின்றான். பாரத மக்கள் இவ்விடயங்களை அறியமாட்டார்கள். சத்திய யுகத்தில் துன்பமான எதுவும் இருக்கமாட்டாது. எவரும் ஒருபோதும் அங்கு அழவேண்டியதில்லை. எப்பொழுதும் சந்தோஷமே, சந்தோஷத்தைத் தவிர வேறெதுவும் இல்லை. அங்கே சரீர உணர்வு, காமம், கோபம் போன்றவை எதுவும் கிடையாது. ஐந்து விகாரங்களும் தானமாக கொடுக்கப்படும் வரையில், சந்தோஷமின்மையின் சகுனங்கள் அகற்றப்பட மாட்டாது. 'தானம் வழங்கும் போது, சகுனங்கள் அகற்றப்படும்' எனக் கூறப்படுகின்றது. இந்த நேரத்தில், முழு பாரதமும் சகுனங்கள் என்ற கிரகணத்தால் மூடப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் ஐந்து விகாரங்களையும் தானம் செய்யாத வரையில், உங்களால் 16 சுவர்க்கக்கலைகளும் நிறைந்த சம்பூர்ணமான தேவர்கள் ஆக முடியாது. தந்தையே அனைவருக்கும் சற்கதி அருள்பவர். மக்கள் கூறுகின்றனர்: குருவின்றி சற்கதி பெற முடியாது. எவ்வாறாயினும், சற்கதி என்பதன் அர்த்தத்தை அவர்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை. மனிதர்களுக்கான முக்தியும் சற்கதியும் என்றால், முக்தியும், ஜீவன் முக்தியும் ஆகும். தந்தையால் மாத்திரமே அதை அருள முடியும். இப்பொழுது அனைவருக்கும் சற்கதி கிடைக்க வேண்டும். டெல்கியானது புதுடெல்கி என்றும், பழைய டெல்கி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும், அது இப்பொழுது புதியதல்ல. புதிய உலகிலேயே புது டெல்கி இருக்கும். பழைய உலகில் பழைய டெல்கி இருக்கும். அங்கு உண்மையில் யமுனை நதிக்கரை இருந்தது, டெல்கி உண்மையில் தேவதைகளின் பூமியாக இருந்தது. அதுவே தேவர்கள் ஆட்சி புரிந்த சத்திய யுகமாகும். இப்பொழுது, பழைய உலகில் பழைய டெல்கி உள்ளது. புதிய உலகில் இலக்ஷ்மி நாராயணனின் இராச்சியம் இருந்தது. பாரத மக்கள் இதை மறந்துவிட்டனர். புதிய பாரதமும், புதிய டெல்கியும் இருந்தபோது, அது அவர்களின் இராச்சியமாகவே இருந்தது. அந்நேரத்தில் வேறு எந்த தேசமும் இருக்கவில்லை. எவரும் இதை அறியமாட்டார்கள். அரசாங்கம் இதைக் கற்பிப்பதில்லை. அந்த வரலாறு முழுமையற்றது என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள், அப்பொழுதிருந்தே இஸ்லாமியர்களும், பௌத்தர்களும் வருகின்றனர். இலக்ஷ்மி நாராயணனின் இராச்சியத்தைப் பற்றி எவரும் அறியமாட்டார்கள். தந்தை மாத்திரமே அமர்ந்திருந்து, முழு உலகினதும் சக்கரம் எவ்வாறு சுழல்கின்றதென விளங்கப்படுத்துகின்றார். பாரதம் சுவர்க்கமாக இருந்தபோது சத்திய யுகமாக இருந்தது. இப்பொழுது, அதே பாரதம் எப்படியாகிவிட்டது எனப் பாருங்கள்! எனவே, அந்த பாரதத்தை மீண்டும் ஒரு வைரத்தைப் போன்று ஆக்க யாரால் முடியும்? தந்தை கூறுகின்றார்: ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் முற்றிலும் பாவம் நிறைந்தவர்கள் ஆகும்போது, உங்களைப் புண்ணியாத்மாக்கள் ஆக்குவதற்காக நான் வருகின்றேன். எவரும் அறிந்திராத இந்நாடகம் ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டதாகும். தந்தையைத் தவிர வேறு எவராலும் இந்த ஞானத்தைக் கொடுக்க முடியாது. தந்தை மாத்திரமே ஞானம் நிறைந்தவர். அவர் வந்து உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். மனிதர்களால் மனிதர்களுக்கு ஒருபோதும் சற்கதியருள முடியாது. நீங்கள் தேவர்களாக இருந்தபோது ஒருவருக்கொருவர் சந்தோஷத்தை மாத்திரமே வழங்கினீர்கள். அங்கு எவருமே நலமற்றவர்களாகவோ, நோயாளிகளாகவோ இருக்கவில்லை. இங்கு அனைவரும் நோயாளிகளாகவே உள்ளனர். தந்தை இப்பொழுது அதை மீண்டும் ஒரு தடவை சுவர்க்கமாக்கவே வந்துள்ளார். தந்தை சுவர்க்கத்தை உருவாக்குகின்றார், இராவணன் நரகத்தை உருவாக்குகின்றான். இது எவருமே அறிந்திராத ஒரு நாடகமாகும். சமய நூல்களின் ஞானம் பக்தி மார்க்கத்தின் வெறும் தத்துவமே ஆகும். அது சற்கதிக்கான பாதையல்ல. இது சமய நூல்களின் தத்துவமல்ல. தந்தை சமய நூல்களை உரைப்பதில்லை. இது ஆன்மீக ஞானமாகும். தந்தை ஆன்மீகத் தந்தை என அழைக்கப்படுகின்றார். அவரே ஆத்மாக்களின் தந்தையாவார். தந்தை கூறுகின்றார்: நானே மனித உலகின் விதை. இதனாலேயே நான் ஞானம் நிறைந்தவராக உள்ளேன். நான் இந்த மனித உலக விருட்சத்தின் காலப்பகுதி, எவ்வாறு அது வளர்கின்றது, எவ்வாறு பக்தி மார்க்கம் ஆரம்பமாகின்றது என்பவற்றை அறிவேன். நான் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இந்த ஞானத்தைக் கொடுத்து, உங்களை உலக அதிபதிகள் ஆக்குகின்றேன், பின்னர் நீங்கள் அதிபதிகள் ஆகுகின்றீர்கள். ஒரு தடவை மாத்திரமே நீங்கள் இந்த ஞானத்தைப் பெறுகின்றீர்கள். பின்னர் அது மறைந்துவிடுகின்றது. சத்திய, திரேதா யுகங்களில் இந்த ஞானத்திற்கான தேவையில்லை. பிராமணர்களாகிய உங்களிடம் மாத்திரமே இந்த ஞானம் உள்ளது. தேவர்களிடம் இந்த ஞானம் இல்லை. எனவே, இந்த ஞானம் தொன்று தொட்டு இருந்திருக்க முடியாது. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் ஒரேயொரு தடவையே இந்த ஞானத்தைப் பெற்று அதன் மூலம் ஜீவன் முக்தியடைகின்றீர்கள். நீங்கள் தந்தையிடமிருந்தே உங்களின் ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றீர்கள். பலர் உங்களிடம் வந்து, தாங்கள் எவ்வாறு மன அமைதியைப் பெறலாம் எனக் கேட்கின்றனர். எனினும், இவ்வாறு கேட்பது தவறாகும். சரீரத்திற்கு அங்கங்கள் இருப்பது போன்றே, மனமும் புத்தியும் ஆத்மாவின் அங்கங்கள் ஆகும். தந்தை மாத்திரமே வந்து, ஆத்மாவை கல்லுப் புத்தி உடையதிலிருந்து தெய்வீகப் புத்தியுடையதாக மாற்றுகின்றார். அது சத்திய, திரேதா யுகங்கள் வரை நீடிக்கின்றது. பின்னர் அது கல்லுப் புத்தியுடையதாகின்றது. இப்பொழுது நீங்கள் கல்லுப் புத்தி உடையவர்களிலிருந்து தெய்வீகப் புத்தியுடையவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். தெய்வீகமாக இருந்த உங்களின் புத்திகளில் கலப்படம் கலந்துவிட்டது. இப்பொழுது, உங்களின் புத்தி எவ்வாறு மீண்டும் தெய்வீகமாக முடியும்? தந்தை கூறுகின்றார்: ஓ ஆத்மாக்களே, என்னை மாத்திரம் நினைவுசெய்யுங்கள்! நினைவு

யாத்திரையில் இருப்பதால் நீங்கள் தூய்மையாகி, என்னிடம் வருவீர்கள். எவ்வாறு மனதில் அமைதி இருக்க முடியும் என உங்களிடம் கேட்பவர்களிடம் கூறுங்கள்: இங்கு எவ்வாறு அமைதி நிலவ முடியும்? இங்கு விகாரங்கள் இருப்பதால் இது துன்ப பூமியாகும். எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து மாத்திரமே உங்களால் ஆஸ்தியைப் பெறமுடியும். நீங்கள் இராவணனின் சகவாசத்தில் இருக்கும்போது தூய்மையற்றவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள், பின்னர் தந்தை மூலம் ஒரு விநாடியில் தூய்மையாகின்றீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் தந்தையிடமிருந்து ஜீவன் முக்தி என்ற ஆஸ்தியைக் கோர வந்திருக்கின்றீர்கள். தந்தை உங்களுக்கு ஜீவன் முக்தி என்ற ஆஸ்தியைக் கொடுக்கின்றார், பின்னர் இராவணன் உங்களுக்கு பந்தன வாழ்க்கையினால் சாபமிடுகின்றான். இதனாலேயே இங்கு துன்பத்தைத் தவிர வேறெதுவும் இல்லை. நாடகம் அறிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். துன்ப பூமியில் எவருமே அமைதியையும், சந்தோஷத்தையும் கொண்டிருக்க முடியாது. அமைதியே ஆத்மாக்களாகிய எங்களின் ஆதி தர்மமாகும், அமைதி தாம் சகல ஆத்மாக்களினதும் வீடாகும். ஆத்மா கூறுகின்றார்: எனது ஆதி தர்மம் அமைதியாகும். நான் இந்த ஹார்மோனியத்தை (சரீரம்) அங்கே வாசிப்பதில்லை, நான் வெறுமனே அமர்ந்துள்ளேன். எவ்வளவு காலத்திற்குத்தான் நான் அவ்வாறு அமர்ந்திருப்பது? செயல்கள் செய்யப்படவே வேண்டும். மனிதர்கள் நாடகத்தைப் புரிந்துகொள்ளும்வரை சந்தோஷமற்றவர்களாகவே இருப்பார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் ஏழைகளின் பிரபு. ஏழைகள் மாத்திரமே இங்கு வருவார்கள். செல்வந்தர்களைப் பொறுத்தவரை இதுவே சுவர்க்கம்! சுவர்க்கத்தில் கிடைக்கும் சந்தோஷம் அவர்களின் பாக்கியத்தில் இல்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: நான் ஏழைகளின் பிரபு. நான் செல்வந்தர்களை ஏழைகளாகவும், ஏழைகளைச் செல்வந்தர்களாகவும் ஆக்குகின்றேன். செல்வந்தர்களால் அத்தகைய உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெற முடியாது. ஏனெனில், இங்கே அவர்கள் தங்களின் செல்வத்தின் போதையில் இருக்கின்றார்கள். ஆம், அவர்களால் பிரஜைகள் ஆகமுடியும். அவர்கள் நிச்சயமாகச் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்வார்கள். எவ்வாறாயினும், ஏழைகளே உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெறுகின்றார்கள். ஏழைகள் செல்வந்தர்களாகின்றனர். அவர்கள் தங்களின் செல்வத்தையிட்டு அகந்தை கொண்டுள்ளனர். ஆனால் பாபா கூறுகின்றார்: அவர்களின் செல்வம், சொத்துக்கள் அனைத்தும் மண்ணோடு மண்ணாகப் போகின்றது. விநாசம் நிகழப்போகின்றது. ஆத்ம உணர்வுடையவராகுவதற்குப் பெருமளவு முயற்சி தேவை. இந்நேரத்தில் அனைவரும் சரீர உணர்வுடையவர்களாக உள்ளனர். இப்பொழுது நீங்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆகவேண்டும். ஆத்மா கூறுகின்றார்: நான் 84 பிறவிகளைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டேன். நாடகம் இப்பொழுது முடிவுக்கு வருகின்றது. நாங்கள் வீடு திரும்ப வேண்டும். இப்பொழுது கலியுகத்தின் இறுதியினதும், சத்திய யுகத்தின் ஆரம்பத்தினதும் சங்கமம் ஆகும். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் 5000 வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை மீண்டும் ஒரு முறை பாரதத்தை வைரமாகக் வருகின்றேன். தந்தையால் மாத்திரமே இந்த வரலாற்றையும், புவியியலையும் உங்களுக்குக் கூறமுடியும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. தந்தையிடமிருந்து ஜீவன் முக்தி என்ற உங்களின் ஆஸ்தியைக் கோருவதற்கு, நிச்சயமாகத் தூய்மையாகுங்கள். துன்ப பூமியில் இருக்கும்போதே நாடகம் பற்றிய ஞானத்தை உங்களின் புத்தியில் வைத்திருந்து துன்பத்திற்கு அப்பாற்பட்டிருங்கள்.
2. செல்வத்தினதும், சொத்துக்களினதும் போதையைத் துறந்து, ஆத்ம உணர்வில் இருப்பதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: உங்களுடைய ஓய்வை துறந்து சேவை செய்வதன் மூலம் சதா திருப்தியாகவும் முகமலர்ச்சியுடனும் இருப்பீர்களாக
சேவை செய்பவர்கள் இரவு பகலாக தமது ஓய்வை துறந்து சேவையில் தமது ஓய்வை அனுபவம் செய்வார்கள். அவர்களுடன் நெருக்கமான தொடர்பிலும் உறவுமுறைக்குள்ளும் வருபவர்கள், தாம் ஒரு குளிர்ச்சியும், அமைதியும், சக்தியும் நிறைந்த நீர்வீழ்ச்சியின் கீழ் அமர்ந்திருப்பதாக உணர்வார்கள். எக்காலத்திற்குமாக அனைவரதும் ஆசைகளை சதா நிறைவேற்றும் மேன்மையான நடத்தையுடைய காமதேனு போன்றதொரு சேவையாளர் ஆகுங்கள். அத்தகைய சேவையாளர்கள் சதா திருப்தியாகவும் சதா முகமலர்ச்சியுடையவர்கள் என்ற ஆசீர்வாதத்தை இயல்பாகவே பெறுகின்றார்கள்.

சுலோகம்: ஞான சொருபம் ஆகுவதற்கு, ஒவ்வொரு கணமும் உங்கள் கல்வியில் கவனம் செலுத்துங்கள். தந்தையின் மீதும் கல்வியின் மீதும் சமமான அன்பு இருக்கட்டும்.

ஓம் சாந்தி